

ad § 16. 1. I Stykke IV erstattes Ordene „Motorvogn“ og „Vognen“ af Ordet „Automobil“. 2. Stykke V udgaar.

ad § 25. Ordene „og bremse Automobilen“ udgaa.

ad § 28. 1. I Stykke III, 1ste Punktum, udgaa Ordene „den Plads“. I Stedet sættes: „Ejeren (Brugeren) af Automobilen“.

2. I Stykke III, 2det Punktum, udgaa Ordet „tillige“, og der tilføjes: „medmindre Ejeren med sit Vidende og Villie eller af Uagtsomhed har tilladt, at en ikke efter § 14, kvalificeret Person førte Automobilen; i dette Tilfælde bærer Ejeren tillige Ansvaret“.

ad § 30. Til Litra a, føjes: „Er vedkommende Udlænding imidlertid i Besid-

bevissøgende. — Københavns Politi har oftere haft Lejlighed til at erfare, at Personer, der her i Staden ikke have holdt sig Lovens Bestemmelser efterrettelige, netop ere saadanne, der kun have aflagt en vistnok jævnlig ufyldstgørende Prøve for en udenbys Politifunktionær.

ad § 16. ad 1. Der ses ingen Grund til, at den i dette Stykke givne ganske rimelige Beføjelse ikke skulde kunne gaa Ejere eller Brugere af Motorcykler tilgode.

ad 2. Det Punkt i Automobilloven, som vistnok volder Automobilister den største Ulempe, er Bestemmelsen i § 16 om, at Kørsel med Automobiler i Tidsrummet fra 16. Juli til 15. Maj er forbudt fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solens Nedgang til $\frac{1}{2}$ Time før Solens Opgang. Dette Forbud lammer i stor Udstrækning Brugen af Automobiler, idet det altid vil være vanskeligt med Sikkerhed at begrænse en Automobiludflugt til Dagens Timer. Den umuliggør egentlig Nyttekørsel, idet Personer, der ønske at tage Ophold udenfor København eller en Købstad, hvor de have deres Forretning, ikke kan benytte Automobilen som fast Befordringsmiddel. Læger paa Landet, der i øvrigt med stor Fordel for sig selv og til megen Nytte for deres Patienter kunde benytte Automobil, ere ogsaa hermed afskaarne fra at drage Nytte af en saadan.

Naar Kørsel efter Mørkets Frembrud kun foregaa med reduceret Fart — 2 Mil i Timen —, er Faren for kørende og ridende formentlig kun ringe.

ad § 25. Bemærkningen om at bremse Automobilen maa helst udgaa, da den er overflødig. Automobilen sættes altid ud af Virksomhed ved at afbryde den elektriske Tænding, det er sjældnere, at Automobilen kan sætte Bremserne fast.

ad § 28. ad 1—2. Som disse Stykker ere formulerede, synes det ikke en Gang udelukket, at Passagererne paa en Omnibus kunne blive ansvarlige for Førerens Ulykker. Ejeren bør formentlig alene bære Ansvaret, hvis Ulykken skyldes Automobilens Indretning, Føreren, hvis den skyldes hans Malkonduite. Kun hvis Ejeren har begaaet dolus eller culpa in eligendo, bør han formentlig gøres medansvarlig, hvilket ogsaa stemmer med den almindelige Regel i § 12 i. f.

ad § 30. Tilføjjelsen svarer til og kan formentlig motiveres ved ganske de samme